

N:o 47.

Af herr **af Burén**, angående skrifvelse till Konungen i fråga om vården och förvaltningen af vissa enskilda skogar.

De enskilda skogar, som äro af fideikommissnatur och således icke äro annat än nyttjanderättsskogar, böra åtnjuta samma skötsel och vård som kronans utarrenderade jordbruksdomäner tillhörande skogar, civila och militieboställens skogar och ecklesiastika boställens skogar, som blifvit till ordnad hushållning indelade, och ehuru jag af bristande statistik icke kan uppge arealen af fideikommiss-skogarne inom vårt land, är det nog så, att denna areal är mycket stor och samlad i stora skogsmarkskomplexer och fördenskull utöfvar ett stort inflytande på våra skogsförhållanden. Det lärer väl ej heller vara mer än en mening därom, att dessa skogar inom många delar af vårt land äro i stort behof af tillsyn och vård.

Samma skydd bör enligt min uppfattning tillkomma sådana enskilda skogar, som tillhöra omyndige och hafva en areal af minst 500 hektar, äfvensom skogar, hvilkas ytvidd är af mera betydande omfattning och som ägas af bolag och enskilde.

På grund häraf får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af kungl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 26 januari 1894, att de i § 7 af samma förordning, sådan den lyder i Kungl. Maj:ts till innevarande Riksdag aflåtna nådiga proposition, eller »Häradsallmänningsarne skola under domänstyrelsens öfverinseende stå under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning», äfven måtte tillämpas å enskilda skogar, där framställning i sådant syfte hos Kungl. Maj:t i viss, i förordningen bestämd ordning göres.

Stockholm den 6 mars 1903.

C. P. af Burén.